

Γενναιότης.

Ἡ Γενναιότης παριστάνει ψυχὴν εὐγενῆ, ὑψηλὴν κατὰ τὸ φρόνημα, ἱκανὴν νὰ θυσιάσῃ καὶ ἀγαθὰ καὶ ζῶν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τῶν ἄλλων. Ἡ μὲν τιμιότης θεωρεῖται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων, ὅσα ἡ φύσις καὶ ὁ νόμος ἐπιτάττουσιν· ἡ γενναιότης ὅμως ὑψώνει τὸν ἄνθρωπον ὑπεράνω τῆς ἀνθρωπίνης, νὰ εἴπω οὕτω, φύσεως. Εἶναι αἰσθημα εὐγενὲς, προσερχόμενον ἐνταυτῷ ἐκ μεγαλοψυχίας, φιλανθρωπίας καὶ ἀγαθότητος.

Ὁ Πομπήτιος εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἐξολοθρεύσῃ τοὺς κατοίκους τῆς Μεσσηνίας, διότι ἠκολούθησαν τὸ μέρος τοῦ Μαρίου. Ὁ ἄρχων τῆς πόλεως ταύτης, Σθένιος ὀνομαζόμενος, ἐλθὼν πρὸς τὸν Πομπήτιον, εἶπε, *Διὰ τί ἀπεφάσισας νὰ ἀφανίσῃς τόσους ἀθώους δι' ἓνα μόνον ἔροχον;* ἐγὼ κατέπεισα τοὺς Μεσσηνίους νὰ λάβωσι τὸ μέρος τοῦ Μαρίου· μόνον ἐμὲ λοιπὸν πρέπει νὰ τιμωρήσῃς. Ὁ Πομπήτιος θαυμάσας τὴν γενναιότητα τοῦ ἀνδρὸς συνεχώρησεν ὅλην τὴν πόλιν.

Φιλανθρωπία.

Φιλανθρωπία εἶναι, ὡς φανερώνει καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἡ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀγάπη, ἥτις λέγεται καὶ ἀγάπη τοῦ πλησίον. Οἱ ἄνθρωποι ἂν καὶ διαφέρωσι κατὰ τὰς ιδέας, κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν, καὶ ἄλλα τινὰ ἀτομικὰ ιδιώματα, πάντες ὅμως συνίστανται ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος τῆς αὐτῆς φύσεως, καὶ καθὼς ἄνθρωποι δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν διαφορὰν· πάντες ἡμεθεὶ γένος τοῦ Θεοῦ· πάντες ἐξ ἐνὸς αἵματος (1)· ὥστε καὶ ἂν ἡμεθεὶ ἀνενδρεῖς ἀλλήλων, καὶ τότε ἔπρεπε νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ἐλέποντες ἐν ἀλλήλοις τὴν κοινὴν φυσικὴν εἰκόνα. Ἀλλ' ἡμεῖς ἔχομεν καὶ τὰς αὐτὰς χρείας· καὶ καθὼς θέλομεν νὰ βοηθῶσιν ἡμᾶς οἱ ἄλλοι εἰς ἐκπλήρωσιν αὐτῶν, οὕτως εἶναι δίκαιον καὶ ἡμεῖς νὰ βοηθῶμεν τοὺς ἄλλους. Κατὰ τίνα λοιπὸν λόγον ἄνθρωπος ὢν νὰ μισῶ ἄνθρωπον;

Ἀλλ' εἶναι ἀλλοεθνής, ἡ ἀσύμφωνος μὲ τὰ φρονήματά μου· ἔστω ἡ ἐθνικὴ διαφορὰ, ἥτις ὑπάρχει εἰς τὴν διαφορὰν τῆς γλώσσης, τῆς κυβερνήσεως καὶ ἄλλων τοιούτων τοπικῶν καὶ πολιτικῶν ιδιοτήτων, ἀναιρεῖ τάχα τὴν ταυτότητα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἢ τὰς φυσικὰς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων σχέσεις; Οἱ βαθμοὶ τῆς ἀγάπης εἶναι διάφοροι· μὲ τὸ ἔθνος μου ἔχω πλειοτέρους δεσμούς· αἰσθάνομαι ὅτι μὲ τὴν κατὰστασιν αὐτοῦ συνέχεται καὶ ἡ κατὰστασις τῆς ἐμῆς φυσικῆς, ἡθικῆς

(1) Ἐποίησέ τε ἐξ ἐνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. (Πράξ. ιϞ' Ἀποστόλ. Κεφ. ιϛ', 26.)